

סא:

עין משפט
גר מצוה
קלג א מיי פ"ה מה'י
עבודת כוכבים הלכה
ה:
קלד ב מיי שם פ"ג הלכה
ו:
קלה ג ד מיי פטיו מה'י
שגגות הלכה ג:
קלו ה מיי שם הלכה

רבא **אמר פטור**. אע"ג דצפ' בן סורר ומורה (לקמן דף עד.) אמר בעבודת כוכבים יהרג ואל יעבור י"ל נהי דחייב למסור עצמו לכתחלה מ"מ היכא דלא מסר את עצמו לא מיחייב מיטה ואין לומר דרבא לטעמיה דאמר צפ' ר' ישמעאל (ע"ו דף נד. ושם) אפי' עבודת

כוכבים צלינעא נאמר וחי בהן ולא

שימות בהן דא"כ הני ט' (כריתות) דמייתי לימא דאמיא כמ"ד צפרק בן סורר ומורה (לקמן דף עד.) יהרג ואל יעבור דפלוגתא דתנאי היא *וי"מ הא דאמר יהרג ואל יעבור היינו בטעם עבודת כוכבים והכא איירי בעבודת כוכבים שהכל עוזדים מאהבה ומיראה דומיא דהמן דמייתי ומתני' דאחד העובד משמע ליה דאיירי כה"ג דאי צתם עבודת כוכבים לא אלתערין דשמעינן ממתני' דהפוער עצמו לפעור *אע"ג דמכוין לצוויי חייב מיהו הדיא דכהן משית הוה מצי לאוקומי צתם עבודת כוכבים אלא דמשני שפיר וא"ת לרבא אמאי לא השתחוה מרדכי להמן וי"ל כדאמר במדרש שהיו נלמים על לבו אי נמי משום קידוש השם כדאמרינן בירושלמי דשניעית (פ"ד) כגון פסוס ווליינוס אחים שנתן להם מים צזוכית כצוהה ולא קיצלוּט: ורבא

במביבה כך מריעה הא דלא א"ל כך אוכלת כך שותה כו' אמר רבא מנא אמינא לה דכתיב מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אשר סביבותיכם הקרובים אליך וגו' מה לי קרובים ומה לי רחוקים הכי קא"ל משיבותן של קרובים אתה למד מה טיבותן של רחוקים מאי לאו דאמר ליה כך אוכלת כך שותה כך ממביבה כך מריעה ש"מ רב אשי אמר סיפא בישראל מומר רבינא אמר לא זו אף זו קתני איתמר העובד עבודת כוכבים מאהבה ומיראה אביי אמר חייב רבא אמר פטור אביי אמר חייב דהא פלחה רבא אמר פטור אי קבליה עליה באלוה אין אי לא לא: סימן עב"ד ישתחו"ה למשי"ח: ואמר אביי מנא אמינא לה דתנן העובד עבודת כוכבים אחד העובד כו' מאי לאו אחד העובד מאהבה ומיראה ורבא אמר לך לא כדמתרין רבי ירמיה אמר אביי מנא אמינא לה דתניא לא תשתחוה להם להם אי אתה משתחוה אבל אתה משתחוה לאדם כמותך יכול אפילו נעבד כהמן ת"ל ולא תעבדם והא המן מיראה הוה נעבד ורבא כהמן ולא כהמן כהמן גופיה עבודת כוכבים ולא כהמן דאילו המן מיראה והכא לאו מיראה ואמר אביי מנא אמינא לה דתניא כהן משיח בעבודת כוכבים רבי אומר בשגגת מעשה וחכמים אומרים יבהעלם דבר יושוין שבשעירה כיחיד יושוין שאין מביא אשם תלוי האי שגגת מעשה דעבודת כוכבים ה"ד אי קסבר בית הכנסת הוא והשתחוה לו הרי לבו לשמים אלא דחזא אנדרטא והשתחוה לו אי קבליה עליה באלוה מזיד הוא ואי

דלאו כלום עבד: **אחד העובד**. והלא המזבח והמקטיר עוזדין הן אלא הכי קאמר אחד העובד ואפילו מאהבה ומיראה ואחד המזבח לשם אלהות דתנא סיפא לגלויי עליה דרישא דמאהבה ומיראה הוא ואפילו הכי חייב: **דדסיף ר' ירמיה**. אחד העובד כל עבודה שהיא דרכה צדק ואחד המזבח שלא כדרכה ולעולם רישא וסיפא לשם אלהות: ולא תעבדם. יתיירא הוא: **נעבד כהמן**. שעשה עצמו עבודת כוכבים כדאמר במגילה (דף יט.) דאי לאו הכי לא הוה מרדכי מתגרה בו והיה כורע ומשתחוה לו: **והא המן**. מיראת המלך הווי פלחי ליה כדכתיב (אסתר א) כי בן צוה לו המלך וקתני דלא: **ודלא כהמן**. דקתניי' יכול אפילו נעבד כהמן לאו למיסר מיראה אלא למיסר אדם הנעבד לשם עבודת כוכבים שלא מיראה למסגד ליה צסתמא והאי דנקט המן משום דעשה עצמו עבודת כוכבים הוא: **בהן משות**. צקרנן עבודת כוכבים: **ר' אומר בשגגה מעשה**. אפילו לא נעלם ממנו איסור עבודת כוכבים אלא שגגה כמעשה חייב. ואע"ג דבשאר מצוות אין מציא קרבן האמור בו אלא א"כ נעלמה ממנו הלכה דכתיב גבי חטאת כבור (ויקרא ד) ונעלם דבר כגון הורו ד"ד שחלצ מותר ועשו ע"י העלמתן דבפר כהן משות כתוב (שם) לאשמת העם הרי משוח ככצור אפילו הכי בעבודת כוכבים שקרבנו שוה לשאר יחידים כדקתני ואילו מחייב בשגגת מעשה בלא העלם דבר. ולקמן מפרש האי שגגת מעשה היכי דמי: **וחכ"א**. אף כאלן אינו חייב אלא בהעלם דבר. ובהוריות צפ"ב (דף יז:) ילפינן טעמא מקרא: **ושוין שבשעירה כיחיד**. ואפילו לרבנן דלא משוי ליה כשאר יחיד לענין להמחייב בלא העלם דבר מודים הן שאין קרבנו בעבודת כוכבים חלוק משאר יחיד שמציא שעירה דכתיב גבי קרבן עבודת כוכבים צפרשת שלא לך ^[במדבר טו] ואם נפש אחת אחת יחיד ואחד נשיא ואחד משוח (א) משמע ואע"פ שנשיא ומשוח חלוקין מן היחידים בשאר מצוות שהנשיא מציא שעיר זכר וגאלכל וכהן משוח פרו ונשקר והיחיד מציא כשבה או שעירה בעבודת כוכבים שוין הן: **ושוין שאינו מציא אשם תלוי**. על שום לא הודע שכתורה משום דגבי אשם תלוי כתיב (ויקרא ה) על שגגתו אשר שגג משמע מי שמציא חטאת על הודע דשגגת מעשה מציא אשם תלוי על לא הודע ילא משוח שאין מציא חטאת אלא בהעלם דבר ואשמעינן הכא אפילו לרבי דאמר שיש לך קרבן שהמשוח חייב בשגגת מעשה מודה הוא שאין מציא אשם תלוי. ובמס' הוריות (י:) יליף מקרא מדכתיב בזהם תלוי (ויקרא ה) שגגתו שגגתו^(י) תרי זימני מי שכל חטאו בשגגה ילא משוח שאין כל חטאו בשגגה שהרי בשאר מצוות צריך העלם דבר: **שגגת מעשה**. בלא העלם דבר ה"ד: **הרי לבו לשמים**. ולא השתחוה זה לעבודת כוכבים לא מויד ולא שוגג הוא^(א) אלא לשמים שהרי לשמים נתכוין ואפילו היה יודע שזה הבית עבודת כוכבים הוא והוא משתחוה צתוכו לשמים אין כאלן עונש שהרי אף משתחוה לבית הכנסת לא לבית הוא משתחוה אלא למי ששכן שמו עליה: **אלא דחזא אנדרטא ומגיד ליה**. שראה דמות^(א) שהיו רגילין לעשות בדמות המלך והרואה אותו משתחוה לו לכבוד המלך ופעמים שעוזדין אותו וזה ראה אחד שהיה נעבד ולא ידע שהוא נעבד והשתחוה לו: **אי דקצליה עליה באלוה**. שהשתחוה לו לשם עבודת כוכבים מזיד הוא: ואי

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

מאי שנא איהו. להיות אלוה יותר ממני ואין דקאמר ליה לחוכי עליה: **ומתניסין**. דקשיין אהדדי הכי מתוקמא רישא דקתני **עובד אין אומר לא: כרבים הניספים**. דאפילו נתלכו מימלכי והדרי בהו ולא טעו הלכך לא קרינא ביה אבה ושמע וסיפא דמחייב באבה ושמע ציחיד הניסת דכיון דנתחלה

לאו דעתיה למהדר והוא אבה ושמע ורחמנא חייביה: **והוילא הכסוב יחיד מכלל רבים**. וילך ויעבדו וגו' וסקלתם (דברים יז) **ורבים מכלל יחיד**. לדון בסייף הכה תכה (שם יג) דעיר הנדחת: **להחמיר על ממונס**. ושרפת בלש וגו' (שם) אכל יחיד הקל צממונו שלא גזר עליו לאכדו: **מפי עצמו**. שאין אחר מסיתו: **מנא אמינא לה**. דדצדורא ניסת מפי אחרים הוא דמחייב: **הא אבה ושמע**. למסיתו חייב: **אידי ואידי בניסם מפי אחרים**. ומשכחת לה דלא נתחייב ניסת משום אבה ושמע כגון דלא אמר ליה מסית שצחיה דעבודת כוכבים כך אוכלת וכך שותה דכיון דלא ידע ביה מילתא דשצחיה מהדר קא הדר ביה ולא אבה ושמע: **מנא אמינא לה**. דכי כתוב אבה ושמע דאמר ליה כך אוכלת וכך שותה משתעי: **דכסיב**. צפרשת מסית מאלהי העמים אשר סביבותיכם הקרובים אליך או הרחוקים ממך ומה לי קרובים ומה לי רחוקים ולמה הזכיר קרוב ורחוק אלא מפני שדרכו של מסית לדבר על עבודת כוכבים רחוקה שאינו מכיר בה ומוציא צפיו השקר ואומר כך אוכלת וכך שותה לפיך אלני אומר לך הסתכל בעבודת כוכבים הקרובות לך ותראה שאין בהם ממש ומתן אתה למד טיבן של רחוקים. אלמנא קרא דאמר ליה כך אוכלת כתוב: **רב אשי אמר סיפא**. דמחייב בצמירה בישראל מומרי^(א) דכין דקבל עליה מו לא הדר ביה שהרי הופקר צדק: **רבינא אמר**. לעולם בישראל גמור וכולה מתני' צדח טעמא ותנא רישא עובד וסיפא אומר ולא אף זו אף זו קתני כלומר ולא עובד בלבד אמרו אלא אף אומר חייב: **מאהבה ומיראה**. מאהבת אדם ומיראת אדם ולא חשבה בלבו באלהות: **חייב**. צמזיד ובהתראה צמימה וצשווג דכצבור מותר לעשות כן חייב צחטואת: **פטור**. צין צמזיד צין צשווג

דקבל עליה מו לא הדר ביה שהרי הופקר צדק: **רבינא אמר**. לעולם בישראל גמור וכולה מתני' צדח טעמא ותנא רישא עובד וסיפא אומר ולא אף זו אף זו קתני כלומר ולא עובד בלבד אמרו אלא אף אומר חייב: **מאהבה ומיראה**. מאהבת אדם ומיראת אדם ולא חשבה בלבו באלהות: **חייב**. צמזיד ובהתראה צמימה וצשווג דכצבור מותר לעשות כן חייב צחטואת: **פטור**. צין צמזיד צין צשווג דלאו כלום עבד: **אחד העובד**. והלא המזבח והמקטיר עוזדין הן אלא הכי קאמר אחד העובד ואפילו מאהבה ומיראה ואחד המזבח לשם אלהות דתנא סיפא לגלויי עליה דרישא דמאהבה ומיראה הוא ואפילו הכי חייב: **דדסיף ר' ירמיה**. אחד העובד כל עבודה שהיא דרכה צדק ואחד המזבח שלא כדרכה ולעולם רישא וסיפא לשם אלהות: ולא תעבדם. יתיירא הוא: **נעבד כהמן**. שעשה עצמו עבודת כוכבים כדאמר במגילה (דף יט.) דאי לאו הכי לא הוה מרדכי מתגרה בו והיה כורע ומשתחוה לו: **והא המן**. מיראת המלך הווי פלחי ליה כדכתיב (אסתר א) כי בן צוה לו המלך וקתני דלא: **ודלא כהמן**. דקתניי' יכול אפילו נעבד כהמן לאו למיסר מיראה אלא למיסר אדם הנעבד לשם עבודת כוכבים שלא מיראה למסגד ליה צסתמא והאי דנקט המן משום דעשה עצמו עבודת כוכבים הוא: **בהן משות**. צקרנן עבודת כוכבים: **ר' אומר בשגגה מעשה**. אפילו לא נעלם ממנו איסור עבודת כוכבים אלא שגגה כמעשה חייב. ואע"ג דבשאר מצוות אין מציא קרבן האמור בו אלא א"כ נעלמה ממנו הלכה דכתיב גבי חטאת כבור (ויקרא ד) ונעלם דבר כגון הורו ד"ד שחלצ מותר ועשו ע"י העלמתן דבפר כהן משוח כתוב (שם) לאשמת העם הרי משוח ככצור אפילו הכי בעבודת כוכבים שקרבנו שוה לשאר יחידים כדקתני ואילו מחייב בשגגת מעשה בלא העלם דבר. ולקמן מפרש האי שגגת מעשה היכי דמי: **וחכ"א**. אף כאלן אינו חייב אלא בהעלם דבר. ובהוריות צפ"ב (דף יז:) ילפינן טעמא מקרא: **ושוין שבשעירה כיחיד**. ואפילו לרבנן דלא משוי ליה כשאר יחיד לענין להמחייב בלא העלם דבר מודים הן שאין קרבנו בעבודת כוכבים חלוק משאר יחיד שמציא שעירה דכתיב גבי קרבן עבודת כוכבים צפרשת שלא לך ^[במדבר טו] ואם נפש אחת אחד יחיד ואחד נשיא ואחד משוח (א) משמע ואע"פ שנשיא ומשוח חלוקין מן היחידים בשאר מצוות שהנשיא מציא שעיר זכר וגאלכל וכהן משוח פרו ונשקר והיחיד מציא כשבה או שעירה בעבודת כוכבים שוין הן: **ושוין שאינו מציא אשם תלוי**. על שום לא הודע שכתורה משום דגבי אשם תלוי כתיב (ויקרא ה) על שגגתו אשר שגג משמע מי שמציא חטאת על הודע דשגגת מעשה מציא אשם תלוי על לא הודע ילא משוח שאין מציא חטאת אלא בהעלם דבר ואשמעינן הכא אפילו לרבי דאמר שיש לך קרבן שהמשוח חייב בשגגת מעשה מודה הוא שאין מציא אשם תלוי. ובמס' הוריות (י:) יליף מקרא מדכתיב בזהם תלוי (ויקרא ה) שגגתו שגגתו^(י) תרי זימני מי שכל חטאו בשגגה ילא משוח שאין כל חטאו בשגגה שהרי בשאר מצוות צריך העלם דבר: **שגגת מעשה**. בלא העלם דבר ה"ד: **הרי לבו לשמים**. ולא השתחוה זה לעבודת כוכבים לא מויד ולא שוגג הוא^(א) אלא לשמים שהרי לשמים נתכוין ואפילו היה יודע שזה הבית עבודת כוכבים הוא והוא משתחוה צתוכו לשמים אין כאלן עונש שהרי אף משתחוה לבית הכנסת לא לבית הוא משתחוה אלא למי ששכן שמו עליה: **אלא דחזא אנדרטא ומגיד ליה**. שראה דמות^(א) שהיו רגילין לעשות בדמות המלך והרואה אותו משתחוה לו לכבוד המלך ופעמים שעוזדין אותו וזה ראה אחד שהיה נעבד ולא ידע שהוא נעבד והשתחוה לו: **אי דקצליה עליה באלוה**. שהשתחוה לו לשם עבודת כוכבים מזיד הוא: ואי

מסורת הש"ס

- ↑ [צס"ח: משומד], (צ) שבת עב: [כריתות ג.], (ג) ואומר רש"ש, (ד) הוריות יז, (ה) שבת עב: כריתות ג., (ו) צס"ח: משומד, (ז) ג'יל אחר ד"יה נענדן, (ח) והא דקתני רש"ש, (ט) [שגגתו שגג רש"ש, י] צס"ח ליתא הוה, (כ) צס"ח: גלס, (ל) ג'יל ציימות], (מ) [ע"י מוס' שבת עב:],

- ↑ תורה אור השלם
- ↑ 1. לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תבסור עליו: דברים יג ט
- ↑ 2. פי יסיתך אחריך בן אפק או בקר או בהך או אשת חיקך או רעך אשר בנפשך בסתר לאמר נלקה ונעבדה אלהים אחריים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: דברים יג ז
- ↑ 3. מאַלְהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ או הַרְחֹקִים מִמֶּךָ מִצְוַה הָאֲרֶץ וְעַד קֶצֶה הָאֲרֶץ: דברים יג ח
- ↑ 4. לא תשתחוה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָשׁ פָּקֹד עֶזְרָא אֲבֹת עַל בְּנֵיהֶם עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים לְשָׁנָאִי: שמות כ ד

גליון הש"ס

- ↑ תוס' ד"ה רבא. וי"ם הא דאמר. ע"ל סה ע"א תורה
- ↑ הואל וישנו: **ב"א** אע"ג דמבין לבווי. ע"ל סד ע"א מוס' ד"ה אע"ג:

- ↑ תורה אור השלם
- ↑ 1. לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תבסור עליו: דברים יג ט
- ↑ 2. פי יסיתך אחריך בן אפק או בקר או בהך או אשת חיקך או רעך אשר בנפשך בסתר לאמר נלקה ונעבדה אלהים אחריים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: דברים יג ז
- ↑ 3. מאַלְהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ או הַרְחֹקִים מִמֶּךָ מִצְוַה הָאֲרֶץ וְעַד קֶצֶה הָאֲרֶץ: דברים יג ח
- ↑ 4. לא תשתחוה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָשׁ פָּקֹד עֶזְרָא אֲבֹת עַל בְּנֵיהֶם עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים לְשָׁנָאִי: שמות כ ד

גליון הש"ס

- ↑ תוס' ד"ה רבא. וי"ם הא דאמר. ע"ל סה ע"א תורה
- ↑ הואל וישנו: **ב"א** אע"ג דמבין לבווי. ע"ל סד ע"א מוס' ד"ה אע"ג:

- ↑ תורה אור השלם
- ↑ 1. לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תבסור עליו: דברים יג ט
- ↑ 2. פי יסיתך אחריך בן אפק או בקר או בהך או אשת חיקך או רעך אשר בנפשך בסתר לאמר נלקה ונעבדה אלהים אחריים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: דברים יג ז
- ↑ 3. מאַלְהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ או הַרְחֹקִים מִמֶּךָ מִצְוַה הָאֲרֶץ וְעַד קֶצֶה הָאֲרֶץ: דברים יג ח
- ↑ 4. לא תשתחוה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָשׁ פָּקֹד עֶזְרָא אֲבֹת עַל בְּנֵיהֶם עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים לְשָׁנָאִי: שמות כ ד

גליון הש"ס

- ↑ תוס' ד"ה רבא. וי"ם הא דאמר. ע"ל סה ע"א תורה
- ↑ הואל וישנו: **ב"א** אע"ג דמבין לבווי. ע"ל סד ע"א מוס' ד"ה אע"ג:

- ↑ תורה אור השלם
- ↑ 1. לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תבסור עליו: דברים יג ט
- ↑ 2. פי יסיתך אחריך בן אפק או בקר או בהך או אשת חיקך או רעך אשר בנפשך בסתר לאמר נלקה ונעבדה אלהים אחריים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: דברים יג ז
- ↑ 3. מאַלְהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ או הַרְחֹקִים מִמֶּךָ מִצְוַה הָאֲרֶץ וְעַד קֶצֶה הָאֲרֶץ: דברים יג ח
- ↑ 4. לא תשתחוה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָשׁ פָּקֹד עֶזְרָא אֲבֹת עַל בְּנֵיהֶם עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים לְשָׁנָאִי: שמות כ ד

גליון הש"ס

- ↑ תוס' ד"ה רבא. וי"ם הא דאמר. ע"ל סה ע"א תורה
- ↑ הואל וישנו: **ב"א** אע"ג דמבין לבווי. ע"ל סד ע"א מוס' ד"ה אע"ג:

- ↑ תורה אור השלם
- ↑ 1. לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תבסור עליו: דברים יג ט
- ↑ 2. פי יסיתך אחריך בן אפק או בקר או בהך או אשת חיקך או רעך אשר בנפשך בסתר לאמר נלקה ונעבדה אלהים אחריים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: דברים יג ז
- ↑ 3. מאַלְהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ או הַרְחֹקִים מִמֶּךָ מִצְוַה הָאֲרֶץ וְעַד קֶצֶה הָאֲרֶץ: דברים יג ח
- ↑ 4. לא תשתחוה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָשׁ פָּקֹד עֶזְרָא אֲבֹת עַל בְּנֵיהֶם עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים לְשָׁנָאִי: שמות כ ד

גליון הש"ס

- ↑ תוס' ד"ה רבא. וי"ם הא דאמר. ע"ל סה ע"א תורה
- ↑ הואל וישנו: **ב"א** אע"ג דמבין לבווי. ע"ל סד ע"א מוס' ד"ה אע"ג:

- ↑ תורה אור השלם
- ↑ 1. לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תבסור עליו: דברים יג ט
- ↑ 2. פי יסיתך אחריך בן אפק או בקר או בהך או אשת חיקך או רעך אשר בנפשך בסתר לאמר נלקה ונעבדה אלהים אחריים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: דברים יג ז
- ↑ 3. מאַלְהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ או הַרְחֹקִים מִמֶּךָ מִצְוַה הָאֲרֶץ וְעַד קֶצֶה הָאֲרֶץ: דברים יג ח
- ↑ 4. לא תשתחוה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָשׁ פָּקֹד עֶזְרָא אֲבֹת עַל בְּנֵיהֶם עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים לְשָׁנָאִי: שמות כ ד

גליון הש"ס

- ↑ תוס' ד"ה רבא. וי"ם הא דאמר. ע"ל סה ע"א תורה
- ↑ הואל וישנו: **ב"א** אע"ג דמבין לבווי. ע"ל סד ע"א מוס' ד"ה אע"ג:

- ↑ תורה אור השלם
- ↑ 1. לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תבסור עליו: דברים יג ט
- ↑ 2. פי יסיתך אחריך בן אפק או בקר או בהך או אשת חיקך או רעך אשר בנפשך בסתר לאמר נלקה ונעבדה אלהים אחריים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: דברים יג ז
- ↑ 3. מאַלְהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ או הַרְחֹקִים מִמֶּךָ מִצְוַה הָאֲרֶץ וְעַד קֶצֶה הָאֲרֶץ: דברים יג ח
- ↑ 4. לא תשתחוה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָשׁ פָּקֹד עֶזְרָא אֲבֹת עַל בְּנֵיהֶם עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים לְשָׁנָאִי: שמות כ ד

גליון הש"ס

- ↑ תוס' ד"ה רבא. וי"ם הא דאמר. ע"ל סה ע"א תורה
- ↑ הואל וישנו: **ב"א** אע"ג דמבין לבווי. ע"ל סד ע"א מוס' ד"ה אע"ג:

- ↑ תורה אור השלם
- ↑ 1. לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תבסור עליו: דברים יג ט
- ↑ 2. פי יסיתך אחריך בן אפק או בקר או בהך או אשת חיקך או רעך אשר בנפשך בסתר לאמר נלקה ונעבדה אלהים אחריים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: דברים יג ז
- ↑ 3. מאַלְהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ או הַרְחֹקִים מִמֶּךָ מִצְוַה הָאֲרֶץ וְעַד קֶצֶה הָאֲרֶץ: דברים יג ח
- ↑ 4. לא תשתחוה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָשׁ פָּקֹד עֶזְרָא אֲבֹת עַל בְּנֵיהֶם עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים לְשָׁנָאִי: שמות כ ד

גליון הש"ס

- ↑ תוס' ד"ה רבא. וי"ם הא דאמר. ע"ל סה ע"א תורה
- ↑ הואל וישנו: **ב"א** אע"ג דמבין לבווי. ע"ל סד ע"א מוס' ד"ה אע"ג:

- ↑ תורה אור השלם
- ↑ 1. לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תבסור עליו: דברים יג ט
- ↑ 2. פי יסיתך אחריך בן אפק או בקר או בהך או אשת חיקך או רעך אשר בנפשך בסתר לאמר נלקה ונעבדה אלהים אחריים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: דברים יג ז
- ↑ 3. מאַלְהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ או הַרְחֹקִים מִמֶּךָ מִצְוַה הָאֲרֶץ וְעַד קֶצֶה הָאֲרֶץ: דברים יג ח
- ↑ 4. לא תשתחוה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָשׁ פָּקֹד עֶזְרָא א